

Verzamelde gedichten,
(Bijbel)verhalen, operette- en
toneelstukken voor kinderen
Vera Witte

Deel 3

Verzamelde gedichten,
(Bijbel)verhalen, operette- en
toneelstukken voor kinderen
Vera Witte

Deel 3

Schrijver: Vera Witte

ISBN: 9789402186765

© Vera Witte, teksten bezorgd door Herman van Bemmelen

Jaar: januari 2019

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in geautomatiseerde gegevensbestanden, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de schrijver van deze uitgave.

Een groot deel van de operette/toneelvoorstellingen kunnen nog bij de uitgever worden besteld en dat verdient de voorkeur.

1. Inleiding

1. Voorwoord

In deel een van de uitgave Verzamelde gedichten, (Bijbel)verhalen, operette- en toneelstukken voor kinderen van Vera Witte is beschreven waardoor en hoe deze 6 delige uitgave tot stand is gekomen.

In deel een is een uitgebreide beschrijving van haar leven en werken opgenomen.

De bezorger van deze uitgave,
Herman A.A. van Bemmelen.

2. Globale inhoud van de 6 delen

De omvang van het aangetroffen werk van Vera Witte was niet in een enkele uitgave te verwerken. Er is voor gekozen om het onder te brengen in 6 delen. Daardoor was het mogelijk om verschillende onderkende onderdelen van werk te plaatsen in een deel.

Dat is als volgt:

In **deel 1** zijn na het voorwoord en een beschrijving van het leven van Vera Witte gedichten opgenomen die bij elkaar horen en zo een verhalend aspect hebben. Daarvan zijn enkele ook als los boekje op de markt gebracht.

In **deel 2** zijn gedichten over dieren en planten opgenomen. Zij zijn verdeeld over negen hoofdstukjes. Naast een over dieren in het Algemeen gaat het over Vogels, Boerderijdieren, Honden en katten, Ratten, muizen, egels, hazen en konijnen, Insecten en andere kleine dieren, Grote wilde dieren, Waterdieren en Bloemen en planten.

Deel 3 kent drie onderwerpen van gedichten. Het gaat eerst over poppen, (tuin)kabouters, heksen reuzen en elfjes, die in drie subhoofdstukken zijn ondergebracht. In het tweede deel zijn gedichten opgenomen over vorsten, rond mensen, de school en telversjes, die in drie subhoofdstukken zijn ondergebracht. In het laatste deel zijn allerlei feesten opgenomen in zeven subhoofdstukken. Het gaat over Sinterklaas en zijn knecht, Kerstmis, Driekoningen, Maria, Pasen Hemelvaart en Pinksteren, de eerste H. Communie en over Moeder- en vaderdag.

In **deel 4** wordt begonnen met het eerste deel van de verhalen.

Deel 5 bevat het vervolg van de verhalen en wordt afgesloten met de verhalen van Jum en Jok, die gezamenlijk werden uitgegeven.

In **deel 6** wordt begonnen met Bijbelse verhalen, welke verdeeld zijn in gepubliceerde en in het archief gevonden teksten en daarna welke werden geschreven bij een dia's en die in vele talen zijn vertaald. Tevens zijn opgenomen de Operette- en toneelstukken; deels werden die samen met haar zus Trees Witte geschreven. In het voorlaatste hoofdstuk wordt de herkomst van de gebruikte producties aangegeven en waar die uitgaven in bibliotheken en op andere plaatsen te vinden zijn. Ook zijn de uitgaven vermeld welke niet voor deze uitgave werden gebruikt. In het laatste hoofdstuk zijn opgenomen de gevonden interviews met haar en ook enkele publicaties waarin de naam van Vera Witte wordt genoemd.

Voor zover de rijm van een gedicht niet werd doorbroken zijn taal- en spellingsfouten van woorden zoveel mogelijk aangepast naar het huidig taalgebruik. Alle gedichten en verhalen hebben een uniek nummer gekregen voor deze uitgave. Zij zijn ondergebracht in hoofd- en sub-hoofdstukken, welke in de delen doorlopen.

3. *Inhoudsopgave deel 3*

1.	Inleiding	5
	1. Voorwoord	5
	2. Globale inhoud van de 6 delen	6
	3. Inhoudsopgave deel 3	7
2.	Gedichten vervolg	8
	3. Over poppen, (tuin)kabouters, heksen, tovenaars, reuzen en elfjes	8
	23. Poppen, tuinkabouters en dwergen	9
	24. Heksen, tovenaars en kabouters	13
	25. Reuzen en elfjes	20
	4. Over vorsten, rond mensen, de school en telversjes	25
	26. Vorsten en hun personeel	26
	27. Over mensen	48
	28. School	149
	29. Telversjes	159
	5. Feesten	162
	30. Sinterklaas en zijn knecht	163
	31. Kerstmis	176
	32. Driekoningen	188
	33. Maria	193
	34. Pasen, Hemelvaart en Pinksteren	195
	35. Eerste H. Communie	202
	36. Moeder- en Vaderdag	203

2. Gedichten vervolg

3. *Over poppen, (tuin)kabouters, heksen, tovenaars, reuzen en elfjes*

Over poppen (tuinkabouters), heksen, tovenaars, reuzen en elfsje heeft ze slechts 26 gedichten geschreven. In haar verhalen heft ze meer over kabouters en reuzen vertelt. Dat volgt in hoofdstuk 6.

23. Poppen, tuinkabouters en dwergen

755. *Alle poppen gaan op reis*

Alle poppen gaan op reis.
O, wat is het een gehijs
met de koffers en de pakken,
met de dozen en de zakken.

Annemie, de damespop,
zoekt het beste plaatsje op.
Met het nieuwste poppenkrantje,
in haar fijne poppenhandje,

wuift ze zich wat koelte toe.
“Foei toch, wat een druk gedoe!
“zegt ze kwijnend tot haar nichtje,
met het blozende gezichtje.

“Wat heeft iedereen een praats.
Zoek maar gauw een goede plaats.
Maar we blijven met ons beiden,
en ik wens vooruit te rijden”,

zegt ze met een hoog geluid.
“Ik wordt ziek van achteruit”.
“Dames mogen wij passeren?”
Vragen zeven teddyberen.

En een grote cowboypop
gooit een lasso naar hun kop.
Annemie begint te gillen
en haar nichtje zit te rillen.

Maar de cowboy lacht zich slap.
Hij gooit enkel voor de grap...
Kijk daar komen zes matrozen
met hun koffers en hun dozen,

en een gladgeschoren kin,
stommelend het treintje in.
En ze duwen en ze dringen
en ze lachen en ze zingen.

“Past er op” en “Hupsakee.
Wij gaan naar de rookcoupé”.
‘t Kan niet gekker. ‘t Kan niet doller.
‘t Treintje wordt al vol en voller.

Harlekijntje sluit de rij,
en dan kan er niéts meer bij...
Maar wie komt daar aangelopen,
in zijn pak met gouden knopen?

‘t Is het aapje Jokkidee,
en hij gilt: “Ik moet nog mee.”
Hup, daar springt hij, goeie griezels,
boven op de blauwe diesel

en hij schatert van plezier:
‘k Heb het mooiste uitzicht hier.”

De Tijd Maasbode, 21-03-59.

756. De poppenkapsalon

De poppetjes van Madelon
gaan naar de poppenkapsalon.
Van knippe knippe knapper,
het aapje is de kapper.

Hij geeft aan elke damespop
een schitterende krullekop.
En alle poppeheren
gaat hij gewichtig scheren.

Maar twee matrozen zitten koel
te wippen op een hoge stoel.
De aap zegt: “Niet zo wippen.
Ik zal uw kuifjes knippen.

U krijgt ten mooie Franse lok.”
Van knippe knap, daar gaat een vlok
van haren naar beneden.
Dan schreeuwen ze, och heden!

Ze krijsen in matrozentaal:
“Wat doe je nu? Je knipt ons kaal!”
De poppedames blozen.
Die ruwe zee-matrozen!

“Oei kapper”, gilt een dikke pop.
“ze slaan je strakjes op je kop!”
Het aapje moet verdwijnen.
Hij klimt in de gordijnen.

Daar zit hij veilig, hoog en droog.
Er blinkt een traantje in zijn oog.
De klanten zijn verdwenen
met bibberende benen.

Ook de matrozen zijn er uit.
Er komt een kaartje voor de ruit
met grote apenpoten:
“De kapsalon gesloten.”

De Tijd Maasbode, 09-12-61.
Nieuwe Schiedamsche Courant,
16-12-61.

757. *Negen tuinkabouters op de vlucht*

Negen tuinkaboutertjes
stonden in het park.
D'eerste had een gietertje,
de tweede droeg een hark.
De anderen hadden wagentjes
met bloempjes, grind en groen.

Maar al die tuinkaboutertjes
die hadden niets te doen.
Ze stonden in het zonnetje
en maakten geen lawaai.
“Ba” riepen alle vlindertjes.
“Wat zijn die ventjes saai!”

“Tjiep” floten er de vogeltjes,
“Die kereltjes zijn lui!”
Toen kregen de kaboutertjes
opeens een dolle bui.
Ze pakten woest hun wagentjes
en kieperden ze om.

Ze smeten met het gietertje
en met de hark, tsjingbom.
Toen gooiden alle kereltjes
hun mutsen in de lucht
en zijn “hoera!” al lachende
en fluitende gevlucht.

De Tijd Maasbode, 28-07-73.
Stad Gods, 01-08-02, jaargang 68, nr. 12.
Boekjes Zusters, nr. 119.
Verjaardagskalender Zusters, groot
formaat, maand oktober.
Vrolijke dierenverhalen

758. *Op de Hellendoornse berg*

Op de Hellendoornse berg
woont een kromme, oude dwerg
in een huisje van papier
met een krekkel en een slakje,
(zo'n gewone zonder dakje)
en een levendige mier.

Ied're morgen wordt die dwerg
op de Hellendoornse berg
door het krekeltje gewekt,
dat eens op zijn neusje wiebelt,
dat hem met het miertje kriebelt
en eens aan zijn dekens trekt.

O, dan roept die oude dwerg
op de Hellendoornse:
“k Ben al wakker! Stop! Stop! Stop!”
Haastig schiet hij in zijn pakje
en dan zet het aardig slakje
lachende zijn horens op.

Brief aan zus His Witte, 25-10-89.

759. *Popje Pé*

Popje Pé
viel in de thee
die net was ingeschonken.
“O, jé, o jé” riep Popje Pé
“daar was ik haast verdronken!”

Brief aan zus Co en broer Herman
Witte, 04-03-90.

760. *De poppenwas*

O, wat heb je vuile kleertjes!
foei toch, foei toch kleine pop!
Nu moet ik al weer gaan wassen,
alles moet in ‘t warme sop.

Eerst je jurkje en je sokjes
en je rokje en je bloes.
Maar ik doe het met plezier hoor.
voor mijn kleine robbedoes.

Even spoelen, even wringen,
zo, nu gaat het aan de lijn.
Als ik alles heb gestreken,
kan mijn pop weer netjes zijn.

Archief Vera Witte.

761. *Hansje en Koosje*

Hansje en zijn broertje Koosje
wonen in een schoenendoosje
met een bedje en een badje
en een héél klein poppenkastje.
Kijk, ze lezen in hun krantje
en de kat slaapt in zijn mandje.

Archief Vera Witte.

24. Heksen, tovenaars en kabouters

762. *De heks van Scherpenzeel*

“Hoei,” riep de heks van Scherpenzeel,
en wipte op haar bezemsteel.
“Wat dondert — alle draken,
we vliegen naar het griezelbos,
daar laat ik alle spoken los.
Wat zal ik me vermaken?”

Ze suisde gierend door de nacht,
gedreven door haar toverkracht.
Maar plots'ling moest ze niezen.
Van schrik liet ze haar bezem los
en tuimelde in 't griezelbos.
Ze knarste op haar kiezen.

Want oei, haar toverhoed woei af.
En hup! Daar ging haar toverstaf,
hij brak voor goed in stukken.
“Ach” riep de heks. “Mijn goed fatsoen!
Hoe kan ik nu nog kunsten doen?
Het zal me nooit meer lukken!”

Ze sjokte met gebogen rug
verdrietig weer naar huis terug.
Daar zit ze nu te kniezen:
“Eens was ik een beroemde heks.
Nu ben ik niets. Het is iets gek.
Alleen maar door dat niezen.

De Tijd Maasbode, 10-10-59.
Nieuwe Schiedamsche Courant, 17-10-59.
Stad Gods, 01-11-76, jaargang 43, nr. 3.
Stad Gods, 01-05-95, jaargang 61, nr. 9.

763. *De heksenfamilie*

Mmmmmm, de heks van Lutterade
staat te koken en te braden.
Twintig muizen in een pan
voor haar zelf en voor haar man.

Krabbensoep met griezelgrindjes
voor haar beide heksenkindjes.
Torretjes met spinnen na
en een dikke slakkenvla.

O, wat smaakt het! Meer dan zalig!
En de vader pikt inhalig
't laatste vette muisje in,
't staartje kriebelt langs zijn kin.

Zo, nu gaan de kind'ren spelen,
“Pak maar gauw je bezemstelen”
zegt hun moeder met een zucht.
Tjoep, daar gaan ze door de lucht,

draaien, zwieren langs de bomen
waar de zwarte kraaien komen,
zitten - roets - elkander na.
En hun pa en heksenma

doen een heerlijk heksendutje
in het kleine heksenhutje,
dromen samen bij de haard
van een réuzen muizentaart.

De Tijd Maasbode, 11-01-69.
Stad Gods, 01-02-81, jaargang 47nr. 6.

764. Zeven oude toverkollen

Zeven oude toverkollen
zitten wat te knikkebollen,
heksenharen langs hun kin.
Maar hun vette vleermuisvrindjes,
fladderflap aan grijze lintjes,
zetten luid een liedje in.

Ook de wind begint te fluiten:
“Heksen, heksen, gauw naar buiten,
pak je bruine bezemstok!”
Hup, daar gaan de toverkollen,
spinnen in hun ragebollen,
zwarte motten op hun rok.

O, je, hoort ze daad’lijk tieren
met hun griezelige dieren
in het Loeiewoeiebos.
Ja, ze drinken slakkenwijn
eten rupsen met rozijntjes,
feesten er geducht op los.

765. *De heks van Oosterland*

De zwarte heks van Oosterland
kwam gapend uit haar ledikant.
Ze bakte zeven kraaien
en zeven Vlaamse gaaien.
Die at ze op met spinnenbloed
en 't smaakte haar verbazend goed.

Toen vloog ze naar Bruinisse,
daar at ze zeven vissen,
een oester en een dikke aal,
een kokkel en een glasgarnaal,
een zoute-visgebakje,
een mossel en een slakje.

Maar boven op haar bezemsteel,
schoot er een graatje in haar keel.
Het leek wel of ze stikte.
Ze hoestte en ze hikte.
Het was zo erg, het deed zo zeer!
Ze voelde, ach, geen bezem meer,

Ze tuimelde geschrokken,
met al haar zwarte rokken,
van klitsekledder in de zee.
En alle meeuwen schreeuwden: "Hé,
daar heb je het gedonder.
Nu gaat ze kopje onder,

we zien alleen nog maar haar hoed.
De heks is weg!... Voorgoed! Voorgoed!
De tovenaer van Oldenzaal,
stond hijgend in het trapportaal.
Hij zocht zijn oude tante,
al tussen oude kranten.

Daar ging ze met een reuzevaart
en hij zag alleen haar lange staart.
Zij wipte naar beneden
en piepte op de treden.
Zij was veranderd in een muis
dat was een grapje van het huis.

Toen sprak hij vreemde woorden,
je rilde als je 't hoorde:
"Zeg, tante lief, hoe vind je dat?
Ik ben veranderd in een kat."
Zijn tante zat te beven.
"Ik haat het muizenleven!"

Maar hoor, wat riep haar boze neef?
"Ik ben nu juist zo fijn op dreef!"
Zijn tante werd al banger,
daar kwam de muizenvanger.
Hij beet haar door en at haar op,
maar stikte in haar grijze kop.

O, tovenaer! O, tante!
Nu staat het in de kranten:
Hij stikte lekker in zijn buit,
het spel is uit! Is uit, is uit!

Een ragebol uit Vierlingsbeek.
De Tijd Maasbode, 26-07-69, zonder
de laatste 5 coupletten.

766. Foetsjie Heks

Oelala, dat was me wat.
Sjouw, de heks uit Geul op Schinnen,
reed daarnet de keuken binnen
op een dikke, bruine rat.

“Gauw, de gifspuit!” riep oom Koos.
Floep! Daar spoot hij om het leven.
Na een tel of vijf, zes, zeven
was de rat bewusteloos.

Toen verschoot die heks van kleur,
werd zo dun als een papiertje
en verdween toen door een kiertje
van de groene keukendeur!

767. Drie dollie heksen

Drie gekke dollie heksen,
Péwé, Piwie en Tjop,
die kregen op een avond
de kolder in de kop.

Ze vlogen rond de toren,
ze kietelden de haan,
ze lachten naar de sterren,
ze schreeuwden naar de maan.

Ze doken naar beneden,
ze renden door het bos,
ze stoeiden met de kater,
ze dansten met de vos.

Oeioei, wat was dat grappig!
Oeioei, dat was een feest.
Ze joelden na dat nachtje:
“Wat is dat leuk geweest!”

Stad Gods, 01-10-89, jaargang 56,
nr. 2, blz. 32.
Archief Vera Witte.

768. De heks van Ammerzeel

Sjoel, de heks van Ammerzeel
bestijgt haar oude bezemsteel,
zet haar toverhoedje op,
tovert méters pijpedrop,
smijt die naar haar hondje Kiss,
dat heel erg verkouden is.

Stad Gods, 01-09-89, jaargang 56, nr. 1.

Brief aan zus His Witte, 02-10-87.

769. Zeven heksen

Zeven heksen gaan op jacht
in de zwarte heksennacht.
Oei, oei, oei, daar zal je het hebben!
In hun jak van spinnenwebben,
met een neus tot op hun kin,
vliegen zij de bomen in.

En daar zitten ze te graaien
naar de eksters en de kraaien.
Kijk, de heksenkoningin
met haar spitse, gele kin
en haar kroon van kraaienpoten,
snijdt een vette slang aan moten.

“Lekker, lekker voor de soep!”
gilt de hele heksentroep.
En ze gaan een vuurtje stoken
kakelend hun hapje koken.
O, lala, wat ruikt dat goed!
“Nu een beker kraaienbloed!

Dat verwarmt je zo van binnen,
mijn geliefde hartsvriendinnen”
zegt de heksenkoningin
en ze schenkt de heksen in.

Na een feest van vele uren,
doven allen snel de vuren.
en verdwijnen her en der
naar de maan of naar een ster.

Brief aan zus His Witte, 29-11-89.

770. Heksendicht

Heksenkermis in het bos.
Hai ho! Hai ho! Hai ho!
Ze dansen er geducht op los,
zo dartel als een vlo.

Je ziet ze groen, je ziet ze geel
en wit en pimpelpaars.
Je ziet ze zonder bezemsteel
en met en zonder kaars.

Ze drinken wijn en kraaienbloed.
Ze zingen zus en zo.
Wat is het heksenleven goed!
Hai hol! hai ho! hai ho!

Brief aan zus His Witte, 28-02-90.

771. *De heks op de hei*

De zon ging al onder, toen ben ik gegaan
waar de berken in rijen voor 't
dennenbos staan.
O, slakken en padden en addergebroed!
De lucht aan de einder verkleurde als bloed.

De zon was verdwenen, de hemel
werd grauw
en ik liep langs de hei en ik rilde van kou.
O, slakken en padden en addergebroed.
Daar verscheen me de heks met haar
purperen hoed.

Ze keek me eens aan en ze pakte mijn
hand
en daar beet ze toen in met haar
gelige tand.
O, slakken en padden en addergebroed.
Er viel op de heide een druppeltje bloed.

“Ojee” riep de heks. “O”, mijn tandje
zit los!”
En toen vluchtte ze weg in het
donkere bos.
O, slakken en padden en addergebroed!
Toch kwam het tenslotte nog
helemaal goed.

Want ik kan nu de taal van de dieren
verstaan.
Ja, dat heeft me die heks met haar
kunsten gedaan.

Uit archief bij Coba Witte.

772. *Wat een schik in Medemblik*

De grote tovenaar Blablik
trok naar het stadje Medemblik.
Daar nam hij vlug zijn hoedje af
en zwaaide met zijn toverstaf.
En waar de tovenaar eerst stond,
daar blafte nu een grote hond!

“Wau” riep de hond, en toen pardoes,
was hij veranderd in een poes,
een zwarte poes met witte bef.
Oei, oei, wat had dat beest een lef!
Zijn staartje zwaaide heen en weer.
Toen stond de tovenaar er weer!

Hij riep: “Wat zal ik nu eens doen?”
Maar alle mensen riepen toen:
“Die toverij staat ons niet aan.
Jij moet maar gauw de stad uit gaan!”
“Wat?” riep de tovenaar Blablik.
“Nou, krijg dan allemaal een sik!”

Wat huilden alle dames toen.
Maar er was niets meer aan te doen.
De burgemeester sprak: “Afijn,
een staart zou nog veel erger zijn!”
En nu draagt iedereen een sik
in 't aardig stadje Medemblik.

De Tijd Maasbode, 17-03-62.
Nieuwe Schiedamsche Courant,
24-03-62.

773. *Kaboutertje heeft de hik*

Boskabouter Krikkemik
heeft zo vreselijk de hik.
“Drink eens zeven slokjes water”
roept een oude wijze kater.

Doe eens dat en doe eens dit!
Ach, het helpt geen sikkepit.
Maar wie trekt daar aan zijn baardje?
‘t Kleine muisje Zwiebelstaartje.
Krikkemik wordt wit van schrik.
Over..... over is de hik!

Stad Gods 01-07-09, jaargang 75, nr. 10

774. *Tien kabouters naar de hei*

Tien kleine kabouters uit Huppelbos.
hadden meer dan genoeg van het donkere bos.
Ze wilden niet langer hun pakjes bederven
met hossen en hakken en blaadjes opverven.
Ze sloten hun paddestoeldeur met een klap
en gingen al fluitend en zingend op stap.

Ze liepen kordaat naar de bloeiende hei.
Daar gonsde en zoemde een fleurige bij:
“Dag mannekes, dag! Breng je goede berichten?”
En ‘n vlinder riep stout: “Wat een oude gezichten!”
Daar schrokken die kereltjes van, allemaal.
Ze schoren pardoes al hun kinnetjes kaal.

“Ha!” joelde de vlinder en ‘t bijtje dat zong:
“Nu lijken die kerels warempel weer jong.”
“Wat jofel en heerlijk, zeg!” riepen de ventjes.
“We blijven hier wonen. We bouwen hier tentjes.”
We zijn nu nog steeds op die hei, alle tien.
Wie ‘t niet wil geloven, die komt maar eens zien!

Archief Vera Witte.

25. Reuzen en elfjes

775. *Rabbeknots heeft trek in eten*

“Oea” geeuwt Rabbeknots de reus. ‘k Heb heerlijk ontbeten.
Het wordt weer tijd voor mijn diner. Wat zal ik nu toch eten?”
Hij snuift eens met zijn grote neus. ‘t Is om te watertanden.
Hij ruikt de lekkerste diners uit verre, vreemde landen.

In China eten ze pastei van verse vogelnestjes.
En in Japan eet iedereen de fijnste etensrestjes.
In Duitsland geurt het varkensvlees, de vette karbonade.
In Frankrijk ruikt naar selderij, naar knoflook en salade.

Maar ginds, uit Holland, komt de geur van dikke pannenkoeken.
“Dat lijkt me wat,” zegt Rabbeknots. Ik hoef niet lang te zoeken.”
Hij neemt een stap, en dan nog een. Dan staat hij in Zaltbommel.
En iedereen roept wit van schrik: “Wat is dat voor gerommel?”

“Ach,” roept de reus, “dat doet mijn maag. Die roept om pannenkoeken.
Och, bak er gauw een paar voor mij, wat ik u mag verzoeken!”
En kijk, dat vinden ze nou leuk, die mensen van Zaltbommel.
Ze rennen vlug hun huizen in en bakken als de drommel.

“Aha,” lacht Burgemeester Blom. “We zullen ‘t netjes maken.”
Dan spreidt hij op het raadhuisplein een sneeuw wit tafellaken.
“O, wat een deftigheid voor mij!” zegt Rabbeknots verwonderd.
Dan hapt hij in een pannenkoek. Hij eet er... zeventien!

“Het was uitstekend,” zegt de reus. “Wat heb ik fijn gegeten!
Wanneer jij mij eens nodig hebt, dan laat je het maar weten.”
Hij pakt het laken van de grond: “Het was een echt pleziertje!
Ik neem die mooie zakdoek mee, als aardig souvenir.”

De Tijd Maasbode, 02-05-59.
Nieuwe Schiedamsche Courant,
09-05-59.